

РЕШЕНИЕ

№ 3615

гр. София, 11.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в публично заседание на 12.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Ани Андреева, като разгледа дело номер **3258** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. чл. 50а Закона за марките и географските означения.

Образувано е по жалба на О. К. чрез процесуалните и представители срещу решение № 26 ОМ/25.03.2010г. на П. на П. В., с което е отхвърлено като неоснователно искането за определяне на марка „Карловска трибуна”, като общоизвестна марка на територията на Република Б за стоките и услугите от класове 16 и 35 към датата 07.01.2005г.. В жалбата се твърди, че неправилно административният орган изисква като условие за общоизвестност на марката тя да е използвана в Б. Твърди се, че вестник „Карловска трибуна” е разпространяван на територията на О. К. от 18.02.1967г., вестникът има 40 годишна история, значителен тираж и брой читатели., предвид и географското положение на О. К. и богатата история на региона.

Ответникът – Председателят на П. В. оспорва жалбата. Счита, че марката не е била известна на територията на цялата държава или на значителна част от нея, тиражът на вестника не е голям и непрекъснато намалява. Стойността на марката е ниска. Географското положение на О. К. и историческото му развитие не могат да бъдат доказателство за степента на известност и признаване на марката. Касае се за общински вестник с ограничено географско разпространение и малък обем. Липсват доказателства за степента на известност или признаването и в обществото, както и данни за активното и рекламиране или разгласяване.

Съдът, след като се запозна с доводите и възраженията на страните и представените доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.04.2007г. О. К. чрез кмета на общината е подал възражение до П. на П. В. срещу заявка за регистрация на марката „Карловска трибуна” за класове 16 и 35 от МКСУ, с вх. № 89458 от 30.08.2006г. от физическото лице М Н М, включително поради факта, че заявената марка е идентична с по-ранна общоизвестна марка на територията на Република Б. С писма № 92-00-494/03.06.2008г., № 92-00-494/07.04.2009г., № 92-00494/10.07.2009г. кметът на О. К. е уточнил, че прави искане за определяне на марка Карловска трибуна, комбинирана, като марка, ползваща се с известност на територията на Република България за стоки и услуги от клас 16 и клас 35, към 01.07.2005г., на основание чл. 50б, ал.1 ЗМГО.

Становището на комисията, назначена със заповед № 704/18.09.2008г., заповед № 888/27.11.2009г. и заповед № 455/27.07.2009г. е, че искането за определяне на марката като общоизвестна на територията на Република Б следва да се отхвърли, с особено мнение на държавен експерт В.

С оспореното решение № 26 ОМ от 25.03.2010г. на П. на П. В. е отхвърлено като неоснователно искането за определяне на марка „Карловска трибуна” със собственик О. К., като общоизвестна марка на територията на Република Б за стоките „печатни произведения фотографии, печатарски букви клишета” от клас 16 и за услугите „реклама, управление на търговски сделки, търговска администрация, административна дейност” от клас 35 към дата 07.01.2005г. Прието е, че искането е допустимо, но неоснователно, тъй като не са били представени достатъчно доказателства във връзка с критериите, посочени в чл. 50 а, ал.1 ЗМГО.

Като доказателства по преписката са представени: броеве на вестник „Карловска трибуна” – от 1 до 8 от 2000г. / година XXXXII, броеве 1612 – 1619/, бр.1 от 1991г., бр.24 от 1984г., бр.1 от 1967г., 59 квитанции за абонамент за 2000г. 51 квитанции за абонамент за 2001г., 44 квитанции за абонамент за 2002г., 32 квитанции за абонамент за 2003г., 26 квитанции за абонамент за 2004г., 8- за 2005г., 18 – за 2006г., 7 – за 2007г., докладни записка за отчет и баланс на „Карловска трибуна” ЕООД за 2000г., 2001г., 2003г., АОС № 524 от 14.12.2000. за дворно място и сгради в гр. К. – общинска собственост, предоставени на ЕООД „Карловска трибуна”, удостоверение от „Информационно обслужване” за „Карловска трибуна” ЕООД с предмет на дейност – издателска и печатарска дейност, разпространение на печатни произведения, рекламна, информационна, програмна и импресарска дейност, сделки с интелектуална собственост и др.; решение № 47 по протокол № 8/15.04.1994г. на Общински съвет гр. К. и решение № 130-6 по протокол № 18 от 07.12.1993г. за създаване на „Карловска трибуна” ЕООД

В процеса са представени фактури от 2004, 2005, 2008, 2009 г. за публикуване обяви съобщения и наредби на Общински съвет във вестника, извадки от „Български периодичен печат – 1944-1969г., т.І” от Национална библиотека „Кирил и Методий” и „Национална библиография на Република България”, серия 4, годишен указател за следните години: 1970г., 1972-1980г., 1983 - 1994г., 1996г., броеве на вестника от 2008 и 1999г., административна справка, удостоверение за актуално състояние, решения на Общински съвет К. за периода 1993-2006г., отчети за приходите и разходите на „Карловска трибуна” ЕООД.

От заключението на назначената съдебно-маркова експертиза, възприето от съда като добросъвестно и обосновано, се установява следното:

Под марката „Карловска трибуна”, освен вестникът, са издавани и юбилейни вестници по повод годишнини, свързани с В Л, Х Б и И В, книги, научни доклади, и съобщения.

Под тази марка са извършвани и услуги от клас 35 за реклама, абониране за вестници, издаване на фактури, публикуване на рекламни текстове, текстообработка, търговска информация във връзка с вестника.

За периода 18.06.1967г. до 07.01.2005г. вестникът не е прекъсвал дейността си и е издаван като седмичник – всеки петък. За този период вестникът е бил и официоз на О. К., а до 2000г. е единственият вестник, издаван на територията на сегашните общини К. и С. Основната насоченост на вестника като регионална медия е отразяване основно на местни регионални новини и събития. Тиражът на вестника през различните години е вариал. За периода 1986-1991г. – между 3500-5000 броя. След 1991г. се отбелязва спад в тиража, като последните години до 2005г. тиражът намалява до 1500-2000 броя. Вестникът е издаван в различни обеми – от 8 до 16 страници, а при юбилейни броеве – и до 24 страници. Цената на един брой е варирала от 3 до 40 стотинки през различните години. До 1994г. във вестника са работили на щат средно 7 човека, в периода 1994-1999г. – трима и след това – двама. През годините вестникът е отпечатван от различни печатници, разпространяван е чрез абонаменти, ръчна продажба, чрез разпространителски фирми, както и чрез „Български пощи“.

Реалните потребители на вестника са основно жители и търговци на територията на О. К. и О. С. Потенциални потребители са всички физически и юридически лица от страната. Географското положение на О. К. е много близко до териториалния център на Б. През територията на общината минават важни транспортни артерии, свързващи различни точки на страната. Това увеличава вероятността от закупуване и познаване на вестника не само от жители на общината. Вестникът е бил регистриран в продължение на години в редица национални справочници и е предлаган за абонамент на цялата територия на Б, поради което е известен на деловите кръгове от разпространителската мрежа. Било е възможно да се извърши абонамент за вестника чрез Български пощи, което е предпоставка за запознаване с марката на цялата територия на страната.

Вестникът е било получаван, архивиран и предоставят на широката общественост чрез Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“ в С., както и в библиотека „И В“ – П, местната библиотека К. и Историческия музей в К.. Чрез вестника са оповестявани и „наградата на гр. К.“.

Поради специфичното историческо развитие на региона във вестника са отразявани редица годишнини, общонационални празници и конкурси, свързани с велики имена от българската история, като В. Л, Хр. Б, И В и др. Във вестника са публикувани сведения за приватизационните сделки на територията на общината, както и много рекламни материали на регионално, областно и национално ниво – средно по 10 на брой. След 2000 година освен вестника, на територията на О. К. се издава и вестник „Диалог днес“, излъчва се радио К. и няколко кабелни телевизии. В няколко интернет сайтове също има информация за актуалните събития на територията на общината.

Марка „Карловска трибуна“ е много добре известна на няколко поколения жители на сегашните общини К. и С. Потенциални потребители на марката са физически и юридически лица от цялата територия на страната.

Първият брой на вестника е излязъл на 18.06.1967г. До 07.01.2005г. вестникът е издаван без прекъсване в продължение на 38 години, като са издадени над 1800 броя. До 26.12.1978г. вестникът е собственост на Градския народен съвет, а след тази дата – на О. К.. Географската област на използване на марката се покрива основно с географската област на разпространение на вестник „Карловска трибуна“. Това е О. К., която е една от съставните големи общини, не само на Пловдивска област, но и на

България, с площ от 1089, 154 кв.м., население 62000 жители, общо 27 населени места, от които 4 града- К., К, К и Баня и 23 села. По територия и население О. К. заема близо 1% от територията и населението на Б. До м.септември 2003г. О. С е била част от О. К.. О. С е с две населени места – гр. С и Анево. Населението на О. С е около 11 700 жители. Така че прякото разпространение на вестника, съответно на марката за разглеждания период е обхващало територията и населението на две настоящи общини К. и С. Марката е налагана активно в продължение на повече от 43 години на територията на двете общини.

Продължителността, степента и географската област на публично представяне на марката, в това число рекламиране, разгласяване или излагане на панаири и/или изложби на стоките и/или услугите, за които се използва марката се покрива с продължителността, степента и географската област на използване на вестник „Карловска трибуна”. За вестника са открити публикации и отзиви в национални вестници и списания, като сп. „Български журналист”, в-к „Поглед”, в-к”Отечествен глас”, в-к „Комсомолска искра” и др. Сведения за вестника са открити и в няколко сайта, но от тях не може да се установи за кой период се отнасят.

Марката не е регистрирана. На 30.08.2006г. в Патентното В. на Република Б е заявена за регистрация марка „Карловска трибуна” под № 89458 за стоки от клас 16 и услуги от клас 35 на МКСУ от М Н М. До момента тази марка е в процедура със статус „материална експертиза”.

Средната стойност на марката към 07.01.2005г. възлиза на 52870 лв.

От показанията на свидетеля Д К Т се установява, че той е един от основателите на вестник „Карловска трибуна” и до преди две години е бил сътрудник на вестника. Изданието е променяло графичния си вид, но е запазило името си. След навлизане на компютрите, надписът е придобил зелена сянка. Във вестника се публикуват всички изложби, които се провеждат в града, отразявани са и изложби в С. и П. Публикувани са литературни творби. Вестникът обслужва предимно Карловска О.. На нейната територия са родени исторически личности, значими за цялата територия на страната и за Е.

От показанията на свидетелката Ц С Г се установява, че тя е работила 17 години във вестник „Карловска трибуна”, като 10 години – от 1990 до 2000г. е била главен редактор и управител на „Карловска трибуна” ЕООД. Вестникът е бил на самоиздръжка, за да съществува, винаги е осигурявал сам своите приходи. Разпространявал се е чрез абонамент, чрез Български пощи, като е влизал в национален каталог, чрез лична продажба и директен абонамент. Разпространявал се е на територията на Карловска О. и около нея, както и на дружествата на карловци и калоферци, живеещи в С., през определени години. Изпращани са броеве за българите в Босилеград и Цариброд, чрез Агенцията за българите в чужбина. Правени са абонаменти от фирми и ведомства извън територията на П.Отразявани са прояви, които са се провеждали на територията на гр. К.. Правени са съвместни публикации с в-к „Поглед” до 1990г. Вестникът е представен в сп. „Български журналист”, орган на СБЖ. Търсени са начини да се осигурят повече приходи от рекламата, стремежът е бил да се обхванат по-широк кръг рекламодатели. Вестникът е достигал до администрацията на Пловдивския панаир. Публикувани са обяви за търгове, съобщения на Агенцията за приватизация, всички обявления на ведомствата, които касаят региона. Това е бил официалният вестник за общината. До средата на 90-те години вестникът е събран в Народната библиотека и Регионална библиотека – гр. П, в градската

библиотека в К. има пълни годишници. Публикувани са очерци за видни личности, статии на известни автори. При постъпване на свидетелката на работа тиражът е бил 3000 броя, около 1991г. – 5000 броя. Най-висок тиражът е бил през 1997-1998г. До средата на 90-те години – около 3000-3500 броя, после около 2000 броя. В последните години са подържани около 600-700 броя годишни абонаменти.. През по-ранния период целият тираж е бил на абонамент, малко е оставало за лична продажба. В различните периоди различни броеве са разпространявани извън общината, но става въпрос за от 10 до 50 броя. Имало спонсориран издания, които са били разпространявани безплатно. ВМЗ С е имал абонамент за повече от 100 броя.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, като ясни, без вътрешни противоречия, кореспондиращи с останалия доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от легитимирано за това лице – притежател на заличената марка, и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт.

Искането за признаване на марката за общоизвестна е допустимо, с оглед на това, че е подадено искане от физическо лице за регистрация на марките за същите класове стоки и услуги. Съгласно чл.12, ал.3 ЗМГО не се регистрира марка, която е идентична или сходна на по-ранна марка и е предназначена за стоки и услуги, които не са идентични или сходни на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република Б и използването без основание на заявената марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на П. В., съобразно правомощията му, предвидени в чл.50б ал.2 ЗМГО.

Решението е издадено в предвидената от закона форма, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, правни и фактически основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно срока и реда за обжалване.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон. Производството е започнало по искане на заинтересована страна с правен интерес, спазена е процедурата по Наредба за реда и начина за определяне в патентното В. на марка като общоизвестна и марка, ползваща се с известност на територията на Република Б.

Съгласно чл. 9 ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. Такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци. Марка е търговска марка, марка за услуги, колективна марка и сертификатна марка. Разпоредбата на чл. 10 ЗМГО предвижда, че правото върху марка се придобива чрез регистрация, считано от датата на подаване на заявката.

Съгласно чл. 50а ЗМГО, при определяне на марка като общоизвестна или ползваща се с известност се вземат предвид следните обстоятелства:

1. степен на известност или признаване на марката в съответната част от обществото, която обхваща действителните или потенциалните потребители на стоката или

услугата, лицата, заети в съответната разпространителска мрежа и деловите кръгове, ангажирани с дадените стоки или услуги;

2. продължителност, степен и географска област на използване на марката;

3. продължителност, степен и географска област на публично представяне на марката, в т.ч. рекламиране, разгласяване или излагане на панаири и/или изложби на стоките и/или услугите, за които се използва марката;

4. данни за успешно прилагане на правата върху марката, ако тя е регистрирана;

5. стойност на марката;

6. други обстоятелства.

Разпоредбата на чл. 14 от Наредбата за реда и начина за определяне в патентното В. на марка като общоизвестна и марка, ползваща се с известност на територията на Република Б конкретизира разпоредбата на чл. 50а ЗМГО, като предвижда, че материалите, които служат като доказателства за претендираната общоизвестност или известност на марката на територията на Република Б, са документи, съдържащи данни за: 1. начален момент на използване на марката; 2. населените места, където са се реализирали стоките, съответно са се предоставяли услугите, означавани с марката; 3. продължителност и степен на използване на марката, обем на реализацията на стоките/услугите, означени с марката, и начините на използване на марката; 4. пазарен дял на стоките/услугите, означени с марката, в съответния сектор на икономиката; 5. пазарна реализация, документирана чрез фактури и други счетоводни и търговски книжа; 6. разходи за реклама, рекламни материали, доказателства за разпространението им, сключени и изпълнени договори за реклама и т. н.; 7. стойност на марката; 8. резултати от социологически проучвания, направени от специализирани независими институции; 9. публикации; 10. други обстоятелства по преценка на молителя. Представените документи могат да съдържат всички или част от данните по ал. 1 по преценка на молителя.

Преценката за обстоятелствата по чл.50а,ал.1, т.1 ЗМГО се извършва на база релевантния кръг потребители, както и лица от специализираната сфера на съответния стопански отрасъл. Реалният кръг потребители включва лица, реални или потенциални потребители на процесните услуги, с достатъчно опит и познания, които имат формирана представа за стоките от съответната марка. Въз основа на заключението на съдебно-марковата експертиза, представените писмени доказателства и свидетелски показания, съдът приема, че към датата, изследвана от ответника - 07.01.2005г. процесната марка е била известна на информирания потребител и на специализираните среди – търговци, разпространители, в национален мащаб. Действителните потребители наистина са основно от района на О. К., но потенциални потребители са могли да бъдат всички физически и юридически лица на територията на страната. Писмените доказателства, представени в процеса, представляват частни свидетелстващи документи. Съдът ги обсъжда в тяхната съвкупност, както и съвместно с експертизата, отчитайки че естеството на доказваните факти трудно позволява и дори изключва възможността за тяхното удостоверяване да бъдат създавани официални свидетелстващи документи. В тази връзка следва да се отчете и фактът, че познанието у потребителя за съответния продукт и марка, макар и формиращо се от реални факти, само по себе си е субективен елемент. Поради това усилията при доказването следва да се насочат към доказване на факта, че са били създадени достатъчно условия за формиране на познание и опит у релевантния кръг потребители, а не толкова към самото познание. В случая се установява, че са били създадени условия за абонамент

и разпространение на вестника в цялата страна в един значителен период от време, а броевете му се съхраняват в Народна библиотека, където са общодостъпни за всички. Доводите на ответника, че общоизвестността са преценява за територията на цялата държава или за значителна част от нея, които са в унисон и с европейската практика, са основателни, но в случая преценката за общоизвестност е именно в национален мащаб. Изследването на втория критерий – продължителност, степен и географска област на използване на марката води до извода, че към релевантната дата тя е била много добре позната на няколко поколения жители на сегашните общини К. и С, а потенциални потребители на марката са лица на цялата територия на Б, за което са налице редица предпоставки – местоположение, територия и население на общините, начин на разпространение, историческо и икономическо развитие на региона.

По отношение на третия критерий - продължителност, степен и географска област на публично представяне на марката, в т.ч. рекламиране, разгласяване или излагане на панаири и/или изложби на стоките и/или услугите, за които се използва марката съдът намира, че са представени достатъчно доказателства, че марката е налагана изключително активно в продължение на повече от 43 години сред физическите и юридическите лица на територията на общини К. и С.

Изследван е и въпросът за стойността на марката, възлизаща на 52870 лв. Съдът не споделя виждането на ответника, че тази стойност е твърде ниска. За българските икономически условия към началото на 2005г. това е достатъчно висока стойност, за да послужи като положителен критерий за определяне на марката като общоизвестна.

Съдът намира, че изследването на обстоятелствата по т.1,2,3,4 и 6 е достатъчно, за да се направи извод, че са налице данни за общоизвестност на процесната марка в Б. Във връзка с това са представени доказателства по чл.14, т.1,2,3,5,6,7,9,10 от Наредбата за реда и начина за определяне в патентното В. на марка като общоизвестна и марка, ползваща се с известност на територията на Република Б.

Определянето на една марка за общоизвестна или ползваща се с известност е от компетентността на П. на Патентното В.. Поради това и на основание чл. 173, ал.2 АПК оспореният административен акт следва да бъде отменен, а преписката – върната за преценка на доказателствата и произнасяне при спазване на дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона. На основание чл. 143, ал.1 АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя съдебни разноски в размер на 650 лв.

Воден от горното Административен съд С.-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 26 ОМ/25.03.2010г. на П. на П. В., с което е отхвърлено като неоснователно искането за определяне на марка „Карловска трибуна” със собственик О. К., като общоизвестна на територията на Република Б, по жалба на О. К..

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне при спазване указанията на съда по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА П. В. да заплати на О. К. съдебни разноски в размер на 650 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

